

CATALUNYA RELIGIÓ

VERSÍO EN PAPER | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT

DIVENDRES 27 DE JULIOL DEL 2018 | Número 4

PÀG. 3 | RAMIRO PÀMPOLS
"Vaig ser estranger i em vàreu acollir"

PÀG. 5 | ELOI ARAN
Espais amb sentit

PÀG. 9 | BERNABÉ DALMAU
50 anys de la 'Humanae Vitae'

PÀG. 11 | CIUTAT NOVA
Una revista que vol "sortir més enfora"

PÀG. 14 | JUANJO FERNÁNDEZ
"Jesús és un bon monitor"

Jordi Riera: "És vital que el grup de recerca de Proinfància sigui útil" | PÀG. 8

PÒRTIC

Innovar. En aquest número recollim, entre altres, tres experiències amb valor afegit. Una tasca social, una comunicativa i una educativa. Tres àmbits amb una àmplia i llarga presència de les institucions religioses a Catalunya en les que avui també sabem ser creatius.

SUMARI

3 Panoràmica

“Vaig ser estranger i em vàreu acollir”, per Ramiro Pàmpol
Espais amb sentit, per Eloi Aran
50 anys de la ‘Humanae Vitae’, per Bernabé Dalmau

8-15 Actualitat

Jordi Riera: “És vital que el grup de recerca de Proinfància sigui útil”
Ciutat Nova, una revista que vol “sortir més enfora”
Juanjo Fernández: “Jesús és un bon monitor”

16 Recull de premsa

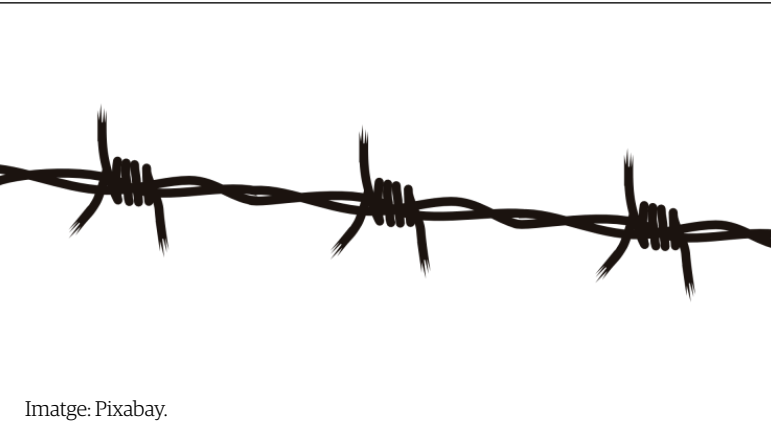
Sagrat Cor de Tarragona - el mossèn exorcista - els incendis de Grècia
- els nens de Tailàndia - la caputxina màrtir de Manresa

17 Agenda

Animadors de cant - peregrinatge a Assís - concert d'orgue
- exercicis espirituals - Panikkar - Luter

18 La setmana a les xarxes

Imatge: Pixabay.

“Vaig ser estranger i em vàreu acollir”

CJ

Per Ramiro Pàmpols
a Blog de Cristianisme i Justícia

Tinc dos desitjos que m'agradaria que poguessin ser realitat, amb motiu de la nostra acollida a les persones que arriben a casa nostra en busca de refugi, asil, o simplement per sobreviure.

El primer i més fort és que, en igualtat de condicions, siguin les famílies o persones més vulnerables, o més necessitades d'ajut immediat, les que ocupin el primer lloc a l'hora de ser ateses.

Entenc que tothom necessita ser acollit i hi té dret, però hi ha situacions familiars o personals per les que aquesta necessitat d'acollida es fa més evident.

Ho dic en veure els grups humans instal·lats al llarg de les tanques de filferro o ca-

minant per sendes que no s'acaben mai, mentre busquen algun forat que els permeti travessar la frontera desitjada. Em colpeix veure com introdueixen els seus infants per filats trencats inversemblants i cerquen a la fi ser ells mateixos els qui fan el miracle de traspasar el mur físic, més enllà del qual s'endevina poder viure com a éssers humans. Les concertines de Ceuta i **Melilla** en són l'exemple paradigmàtic.

Poso l'accent sobre aquestes imatges al costat d'altres que permeten a persones més dotades de mitjans econòmics i/o culturals, per a les que tot i ser dures també per a elles les condicions per arribar a bon port, no ho són en la mateixa mesura que afecten les persones i famílies que he descrit... Angoixa pensar en dues classes de

“rebutjables”: els qui ho són radicalment, sense cap matís, i altres que pels seus estudis o coneixement de llengües, tenen la capacitat de fer-se entendre i sortir-se’n millor... Ho deixo com un interrogant a resoldre de la manera més raonable, tot i que el més “raonable” sigui resoldre-ho bé per a tothom!

El segon desig pot semblar utòpic a primera vista, encara que ben mirat, seria la manera de col·laborar a resoldre amb el pas del temps el problema de les grans migracions...

Parlo de quin ha de ser el nostre acompanyament als refugiats i migrants que arriben a casa nostra. Dit d’una manera clara: com contribuir mentre són amb nosaltres compartint llar i alimentació, perquè adquireixin una sensibilitat social i ciutadana que els permeti ser agents de canvi, m’atre-

veixo a dir de canvi “polític”, si en algun moment decideixen tornar al seu país.

Seria, potser, la contrapartida a una mena de “fuga de cervells” i de “braços joves”, que poden tenir la capacitat d’empènyer el seu país d’origen cap a transformacions que resolguin la pobresa endèmica que els té atrapats.

La primera gran lliçó que reben és la saviesa que dona el sofriment, els reptes a superar, la creativitat de què hauran de dotar-se per a sortir ben parats d’uns temps difícils, com són els de l’asil, el refugi i la nova pobresa a combatre.

Amb tot això vull dir que no n’hi ha prou d’acollir unes persones a casa nostra, ser afectuosos amb elles, etc., sinó que cal sentir-nos d’alguna manera responsables de facilitar-los que es vagin dotant de coneixe-

ments i experiències que els “marquin” positivament. Que arribin a apreciar de debò algunes pràctiques de democràcia que, traduïdes al seu entorn humà i cultural, els seran d’un ajut preciós a l’hora de millorar, i inclús canviar, realitats del seu país. Aquest “somni” és prou motivador com per ajudar-nos mútuament a anar més enllà d’un profit personal, i adquirir a través de converses, propostes senzilles, desafiaments apassionats..., una ciutadania nova, una voluntat democràtica incipient, un desig de recerca del bé comú per als milions d’éssers humans que continuen esperant que els qui van “marxar” els ho tornin, com a resposta als sacrificis fets comunitàriament quan varen acomiadar-se de nit vora una barca, o en mig d’un camí infinit i arriscat, amb una abraçada que mai ha estat oblidada.

Espais amb sentit

Per Eloi Aran
a Betel. Arquitectura, Art i Religió

El divendres passat apareixia la **notícia** d'un centre escolar que enderrocava la seva església per fer-hi un nou edifici plurifuncional, que també incloïa les celebracions religioses puntuals. És una actuació que segueix a la d'altres centres educatius que han reconvertit l'**església en biblioteca** o bé en **sala d'actes**. A primer cop d'ull, semblaria que l'espai religiós escolar ha perdut el seu sentit i que ja no cal cap espai "sacre" en tant que separat de la resta, especial, o un lloc on fer silenci i guardar la memòria del d'on venim i a on anem del carisma del centre educatiu. Malgrat tot, com deia l'estudiós del fet religiós **Mircea Eliade**, això de la religió és semblant al principi d'energia de Joule: (l'energia / la religió) no es crea ni es destrueix... tan sols es transforma. Per això, paral·lelament, van apareixent també

"aules d'interioritat" o s'incorporen dinàmiques de conscienciació a l'aula, etc.

Com arquitecte, m'he trobat que una mateixa institució religiosa ens va demanar a T113-Taller d'Arquitectura un projecte de dessacralització d'una capella escolar per fer-ne un ús polivalent i, poc després, la reforma d'una església escolar mantenint el seu caràcter sacre. A vegades cal replantejar-se el sentit de l'espai sacre del centre, i d'altres vegades cal comunicar el sentit de l'espai sacre del centre. En qualsevol cas, és evident que els espais religiosos dels centres educatius confessionals reben la mateixa pressió que la resta d'espais escolars. Si l'espai és aquest "altre mestre" que també educa; si l'espai és la cara visible de l'escola vers el seu entorn; si les escoles

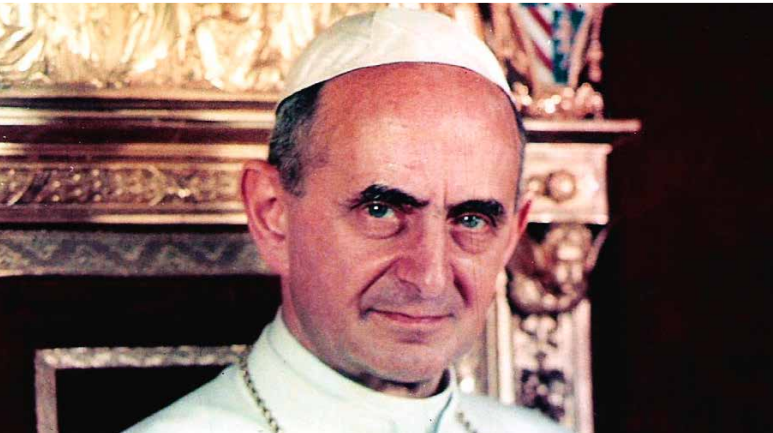
es plantegen ara quins espais necessiten per a l'educació que volen oferir als seus alumnes... també caldrà pensar quin és el missatge evangèlic que volen transmetre i quins espais l'hauran de comunicar. Una capella escolar també pot ser un espai educatiu innovador, si se li dóna l'oportunitat.

A resultes de tot el que he anat apuntant, i que sovint em barrina pel cap, va ser molt interessant participar a la jornada de treball del projecte “**Espacios con sentido**” que promou la recentment creada Fundación Edelvives (veure notícia). L'acte

va tenir lloc el passat dijous 19 de juliol a l'espai de coworking The Garden Space, vora la Plaza de Castilla de Madrid, i va aplegar tres despatxos d'arquitectura amb obra feta en centres educatius (T113, Estudio Fáctica i Dika), agents i artistes de comunicació pastoral (On Creaciones, **Siro López**) i també industrials especialitzats en mobiliari escolar o representants de diferents institucions educatives. La sessió va consistir en una primera xerrada de l'arquitecta **Ana Mombiedro** sobre “Neuroarquitectura i entorns d'aprenentatge, Fent visible allò invisible” i, poste-

riorment, vam anar desfilant els diferents convidats presentant obres significatives i allò que cadascú podria aportar al projecte d'Espais amb sentit. Vàrem acabar amb el pisolabis respectiu i amb un munt de preguntes, idees i, també, nous rostres que poden ser referents en aquest camí, com en **Juan Pedro Castellano** i la **Letícia Carranza**. La iniciativa és bona, caldrà veure com va trobant lloc en la transformació dels espais escolars.

ELOI ARAN | [LLEGIR AL WEB](#)

50 anys de la 'Humanae Vitae'

Per Bernabé Dalmau
a Opinió publicada

El 25 de juliol es compleix mig segle de l'encíclica de **Pau VI** sobre la regulació de la natalitat. És un text que marcà un gir en molts àmbits de la vida de l'Església. El papa mateix ja no va escriure cap més encíclica, es qüestionà a nivell teològic el magisteri papal, començà una etapa complexa per a la vida de molts matrimonis cristians i per als pastors a qui demanaven consell.

És prou sabut que la decisió papal de considerar il·lícits els mètodes contraceptius anà precedida d'una llarga etapa de vacil·lacions. El tema fou sostret del debat a l'aula conciliar del Vaticà II, es va esbombar el resultat innovador de la comissió d'estudiosos i, un cop publicada l'encíclica en sentit contrari a l'esperat, l'episcopat

mundial hagué de fer filigranes interpretatives.

Als nostres dies el discurs magisterial oficial, és clar, manté l'argumentari del papa Montini. Per això és notícia que ara **Gilfredo Marengo**, precisament a l'editorial vaticana, ens descriu que Pau VI demanà parers als dos-cents prelatos presents al primer Sínode de bisbes. Només vint-i-sis van respondre per escrit. Ara en sabem els noms, tant de la majoria que es mostrà a favor d'algunes concessions pel que fa a la píndola (entre ells, algunes "estrelles" del Concili, com els cardenals **Suenens**, **Döpfner**, **Renard**, **Léger**) com dels set que van demanar que el papa insistís que era il·lícita. Encara que entre aquests dar-

ters s'hi comptava el bisbe Karol Wojtyła, futur **Joan Pau II**, en la redacció final de l'encíclica no hi tingué pes el 'Memorial de Cracòvia', escrit consensuat pels bisbes polonesos. Molts estaven convençuts que mantenir-se en sintonia amb el Concili exigia introduir canvis radicals en aquest camp. Un cop reconegut el valor en si de l'exercici responsable de la paternitat, no era raonable fer coincidir aquest judici amb obligar les parelles al sol ús de mètodes naturals: la píndola inhibidora es considerava un mitjà que respectava les exigències de l'amor conjugal i la dignitat del cònjuge.

De tot això, en fa cinquanta anys.

Jordi Riera: “És vital que el grup de recerca de Proinfància sigui útil”

Espanya es troba actualment en les primeres posicions del rànquing de països amb més pobresa relativa i és dels països amb més infants en situació de pobresa, en contextos familiars que es tipifiquen com a

pobresa relativa o severa. Els números són esfereïdors. 13 milions de persones a Espanya es troben en context de pobresa i es calcula que hi ha 2 milions d'infants i joves menors de 18 anys pobres. Això a Catalunya

es tradueix en 350.000 nens. Unes dades que mostren com la pobresa està cronificada i demostren que la manera d'intervenir davant aquesta realitat és equivocada.

Fa deu anys que va néixer el projecte Caixa Proinfància, impulsat per l'Obra Social La Caixa. Fa unes setmanes que han presentat les dades de la seva trajectòria i Catalunya Religió ha aprofitat per parlar amb el seu director científic, en **Jordi Riera**, responsable del grup de recerca de la Universitat Ramon Llull que col·labora amb Proinfància.

Quan el programa va arrencar l'any 2008 la mateixa Obra Social La Caixa creu convenient fer una reflexió sistemàtica del que estava passant i quins efectes estava generant. Es va fer un concurs obert entre els grups de recerca del sistema universitari català per saber qui podria fer una proposta d'avaluació i posteriorment, si calgués, una proposta de redefinició o millora del programa des de la seva implantació. El grup Pedagogia, Societat, Innovació i Tecnologies de la Informació i Comunicació (PSITIC) de la Universitat Ramon Llull (URL) es va presentar al concurs i el va guanyar. “A partir de l'avaluació del programa implementat feia dos anys a tot Espanya vam fer una

proposta, recerca i assessorament, promovent un reenfocament del programa”.

Trencar el cercle de la pobresa

La missió del grup de recerca des d'aquell dia fins avui ha estat una constant monitorització, una constant anàlisi i avaluació de la implementació del programa, any a any, una funció avaluativa, i conjuntament anar afegint anualment propostes de millora i assessorament en la línia dels objectius. “La nostra missió seria molt propera al que en el món no tant social s'entén com a departament de I+D+I”, explica Riera, “La Caixa ho anomena direcció científica del programa. No ens dediquem a implementar-ho perquè això ho fa tot l'entramat de centres i entitats que col·laboren en el projecte”.

Un dels objectius clars del projecte des del seu naixement és el de trencar el cercle de la pobresa. Però, s'ha aconseguit? En Jordi Riera contesta un rotund sí i és que a través de l'avaluació contínua de dades i l'anàlisi any rere any han pogut copsar aquest canvi. El programa neix fa deu anys amb una dotació de 50 milions d'euros l'any. “Els veïes excessivament centrats en la cobertura de dèficits, repartien per tota Espanya de-

terminats béns, audiòfons, carteres, motxilles...”. En el plantejament, reconeix Riera, “vèiem bona fe però en canvi el que veïem és que calia replantejar el model cap a una mirada de potencialitats, el que calia projectar era un programa que donés suport i promoció integral d'aquests nens, no només en la cobertura de dèficits perquè si no estem en un règim molt assistencialista”. I això és el que el programa ha demostrat.

El que comencen a fer a partir del 2010 és reorientar el mètode de suport dels infants, es deixa de posar tant l'èmfasi en els dèficits i comencen a enfocar l'autonomia personal sense oblidar el context familiar d'aquest infant i que pertanyen a una comunitat. També li sumen l'esforç públic i privat. “Quan el programa comença a buscar ordre, mirada sistèmica, col·laboració de sectors i dimensió territorial és quan les coses funcionen”. El que fa el programa, en definitiva, “és ser catalitzador, no està per repartir béns sinó que si en un determinat territori hi ha vulnerabilitat manifesta i es vol treballar d'una determinada manera Proinfància admet la crida i s'alinea amb aquest territori i comença a treballar”. Estant demostrant que quan el nucli dur de la

mirada és mirar l'infant com a font d'oportunitat, autonomia i de generació d'expectatives, “comencen a variar determinats indicadors”.

La promoció de l'infant, la clau de volta

En Jordi explica que al llarg d'aquests anys s'han recollit històries de vida i molt material de diferents llocs d'Espanya. “Emociona veure infants que diuen que mai haguessin pensat arribar a estudiar a la universitat o a cicles de grau superior”. Un petit recull d'aquests testimonis es troba en un llibre que han publicat, ‘10 històries d'èxit’. “Quan hem posat l'èmfasi en el noi i la noia com a font d'oportunitat i expectatives a través de tota la xarxa que hem creat, de tot el sistema, és quan es trenca el cercle de la pobresa”.

I és que amb les dades empíriques a la mà tenen clara la convicció que el nucli central de la sortida del cercle “és la promoció, l'educació, de tots aquests infants perquè realment tinguin igualtat d'oportunitats”. Per al Jordi Riera, “tot l'esforç que fem perquè aquests nois i noies tinguin èxit educatiu és poc”. Cal posar-se tots a treballar plegats, demana, “és la clau”, afirma, i és

des d'aquesta suma d'esforços que s'han construït 180 xarxes en 135 municipis d'Espanya, "i vam començar sent només vuit". En el món científic es parla de patents, "nosaltres parlem d'un model d'utilitat que s'ha anat replicant arreu del territori".

Com a grup de recerca estant entusiasmats: "No ens esperàvem fa vuit anys que com a grup de recerca tindriem en el Proinfància allò que per a mi és vital en la investigació, que sigui útil". Reconeix que es fan un fart d'investigar i que sovint un diu 'això perquè, o per a qui?'; "aquí veus el benefici social i no imaginàvem formar un departament de I+D+I d'un programa que

realment està catalitzant canvis amb uns resultats que són esperançadors". Fins i tot han hagut de crear una xarxa d'universitats perquè el grup a Barcelona no podia abastar tota la magnitud de la recerca. "Actualment comptem amb catorze universitats que presidim nosaltres des de Blanquerna que treballen en això".

Una nova pedagogia de l'esperança

I l'horitzó quin és? "Al final els números globals en aquests deu anys són 280 mil nens que s'han beneficiat d'aquest programa i que cada any representen uns 60 mil infants atesos". Es comença a consolidar la idea que darrere hi ha un model "que hau-

ria de ser d'utilitat per treballar a tot el sector d'infància vulnerable".

"Cal parlar d'una nova pedagogia de l'esperança que posa el focus en una mirada d'expectativa cap a l'infant, de fer-lo sortir d'un cercle de negativitat i aquesta expectativa només la podem generar en comunitat i sense competitivitat".

Tot el treball del grup de recerca de Blanquerna es pot seguir a través de l'espai web [Observatori Caixa Proinfància](#).

GLÒRIA BARRETE -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Ciutat Nova, una revista que vol “sortir més enfora”

L'any 1987 va néixer Ciutat Nova, una revista en català que seguia l'estela de les seves germanes Ciutat Nova d'arreu del món i que sorgia com un servei de comunicació entre les persones del voltant del Moviment dels Focolars, editor del projecte.

Els inicis de la revista estaven farcits de notícies i testimonis amb l'objectiu final de treballar per a la fraternitat universal i aportant una mirada pròpia al diàleg a tots els nivells, objectiu propi del Moviment dels Focolars que va néixer dins de l'Església Catòlica però que té membres de totes les esglésies cristianes, d'altres religions i inclús de conviccions no religioses.

Ara, acaben de finalitzar un replantejament del projecte editorial i han comptat per fer-ho amb estudiants de l'escola universitària Elisava. Catalunya Religió ha parlat amb el director de la revista, **Josep**

Bofill, per conèixer com ha estat el procés de reinvençió.

Reinventar el projecte

“Els darrers anys, amb tota la crisi econòmica i els canvis en el món de la comunicació, la necessitat d'un replantejament a fons era inevitable i vàrem veure-ho com una oportunitat d'actualització i fins i tot de reinvençió”, explica Bofill. Els nous canals de comunicació, més immediats i multimèdia que una revista bimestral, convertien en obsoleta la primera funció de la revista que era posar en contacte la comunitat dels Focolars. D'altra banda, aquest canvi comunicatiu també es presentava “com una possibilitat de sortir més enfora i oferir un producte obert al 100% a tota la societat”.

Van crear un grup de treball i es van posar en contacte amb el 'Màster en investigació

per al disseny i la innovació' de l'escola universitària Elisava; "Intuíem que les eines d'innovació que fan servir -Coolhunting i DesignThinking- ens podrien ajudar a anar a fons en el nostre procés de canvi". També el fet de treballar amb joves d'arreu del món que no els coneixien de res els podia donar un plus.

De seguida el grup de treball va arribar a la conclusió que el missatge de Ciutat Nova "és molt actual i necessari, també per als joves, siguin d'on siguin i pensin el que pensin", però que s'havien de canviar moltes coses. Entre altres punts, calia començar pel llenguatge, "que sonava estrany", seguir per la manera de treballar, "fent-la més col·laborativa", i superar la dinàmica redactor-lector clàssica, "reforçant l'element comunitari que ja portava implícit des del seu naixement".

Una nova criatura

Ciutat Nova es va animar a fer aquest canvi profund i amb un equip d'alumnes internacionals d'aquest màster van dissenyar un nou "producte comunicatiu". Va (re)nèixer

una criatura que ara és trimestral i que té com a eix central el diàleg, "eina que fem servir per tractar cada tema que presentem, ja que ara cada número és monogràfic".

El nou projecte Ciutat Nova, però, no és només una revista, sinó que va acompanyat d'un blog d'opinió dels seus col·laboradors que actualitzen setmanalment, així com dels actes de presentació que fan en diversos formats i municipis de Catalunya i que els serveixen "per fer sortir de les pàgines les persones i els projectes que hi presentem".

Alhora, treballen també en la possibilitat d'oferir un cicle de concerts i reforçar el seu paper formatiu amb una mena d'escola d'estiu. També estan presents a les xarxes socials.

Cercadors d'aigües subterrànies

"Ciutat Nova està esdevenint un projecte cultural del qual la revista és el lloc, el paper, on cristal·litzen les relacions que anem establint, els projectes que mostrem, la formació que oferim o els testimonis que presentem". Els agrada dir que Ciutat Nova "té

vocació de saurí", aquella persona que amb un bastó busca els corrents d'aigua subterrània i els mostra.

En aquesta mateixa línia en el darrer número han encetat una relació de col·laboració amb el programa 'Design for City Making del DesisLab d'Elisava', diferent al Màster que ha col·laborat amb el replantejament. "Aquesta col·laboració la veiem com una oportunitat de mostrar a tot un grup d'alumnes la nostra mirada, com observem, què busquem i valorem quan pensem en una Ciutat Nova feta d'unes relacions noves".

I perquè tot això sigui possible Ciutat Nova ha fet la inversió més forta en recursos humans i econòmics de tot el procés per poder oferir tant la revista com la web, que inclou el blog, també en castellà. "Això ens permet sortir també fora de Catalunya i ja estem començant". És una manera coherent de fer possible la seva "vocació de diàleg obert a 360°", com els agrada dir.

Juanjo Fernández: “Jesús és un bon monitor”

Neix per encàrrec de la Fundació Pere Tarrés i correspon a la unitat didàctica de fe del curs de monitors. El consultor pedagògic **Juanjo Fernández** ha escrit i il·lustrat el llibre *Animació de la fe en el lleure. Formació per a educadors/es en el lleure*, que acaben de publicar conjuntament la Fundació Pere Tarrés i l'Editorial Claret.

Són 28 pàgines il·lustrades que donen raó del sentit d'educar en la fe en esplais, agrupaments i grups d'infants i joves. “L'educació en el lleure és un àmbit privilegiat per poder tractar aquest tema”, apunta Fernández. Es tracta d'un complement al llibre de text Educant en el lleure, formació per a monitores i monitors (Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai). Se n'ha previst una tirada de 3.000 exemplars i es presentarà a la Llibreria Claret el dimarts 2 d'octubre.

Més enllà del respecte actiu

“M'agradaria sobretot que servís per veure la figura de Jesús com un bon monitor”, explica l'autor. N'està convençut: “Jesús és un bon monitor, és un bon educador: el mestre bo i el bon mestre!”. Amb aquesta referència proposa “superar els prejudicis que poden tenir els monitors, que poden ser més catequètiques o que, moltes vegades, no existeixen”.

El llibre compta amb l'apartat dels “ismes” sobre la fe el lleure. Fernández hi presenta vuit arguments per mostrar perquè la fe “hauria d'il·luminar les activitats d'un esplai que forma part del Moviment de Centres d'Esplai Cristians de Catalunya”. I, de retruc, proposa com vetllar per aquesta dimensió.

L'autor demana “tenir més que un respecte actiu” i que els monitors siguin capaços de

“posar els nens en el camí de la interioritat” com “un do que et porta a la transcendència”. Defensa així la vinculació d’aquest treball més espiritual amb la resta d’activitats d’un centre d’esplai.

Juanjo Fernández recorda el seu cas personal: “Jo vaig començar a formar part de la comunitat cristiana perquè un monitor, que no era especialment creient, em va dir que estaria bé que m’apuntés a un recés ni anés a un grup de catequesi”. Un camí que ha seguit i l’ha configurat com a persona.

“Vull que la fe sigui un motiu de creació d’activitats, en la línia del que feia **Joan Peñafiel**”. Tota una referència en la creativitat de jocs i celebracions basats amb la

història sagrada i que, en definitiva, serveixen, assegura, “per passar-s’ho bé i educar en el lleure”.

La fe: ornamental o fonamental?

Fernández fa més de quinze anys que treballa al voltant de la idea de Jesús com a bon monitor. Recorda com va proposar per primera vegada la sessió ‘El monitor i la fe’ en un curs de monitors del Centre d’Esplai Joan Suñol –en aquell moment SCV Sant Pere Claver del Clot– que depèn dels jesuïtes.

Durant molt de temps reconeix haver utilitzat els conceptes de “la fe fonamental i no ornamental”, els mites sobre l’educació de la fe en el lleure o el triangle de la fe –que va aprendre del jesuïta, pedagog i secretari

general de l’Escola Cristiana de Catalunya, **Enric Puig**– i que es concreta en la formació, la vivència i la celebració.

El llibre és en blanc i negre. “Em preocupava aplicar color i que les coloraines fessin perdre seriositat”. Una opció amb què l’autor buscava també transmetre austeritat i senzillesa.

Entre d’altres, la publicació compta amb els consells i l’assessorament del coordinador de consiliaris del MCECC **Carles Muñoz**, la promotora del Moviment **Míriam Sanjosé** i el jesuïta **Roger Torres**, consiliari diocesà de Lleida.

Lucía Caram: "Que s'obrin les presons injustes"

La dominica Lucía Caram va ser l'escolli- da per agrair en nom de tots els premiats la distinció de la Creu de Sant Jordi que es va lliurar aquest dilluns al Palau de la Música. Després de la intervenció de Roger Español, ferit l'1 d'Octubre, Caram va citar unes paraules de l'Evangelí per reclamar l'alliberament dels líders polítics empresonats: "Que s'obrin les presons injustes. Que s'alliberin els que estan sent oprimits. Que els qui no veuen obrin els ulls i vegin la veritat. Que els pobres rebin la bona notícia". Per Caram, són unes paraules que "avui són un clam i una inspiració".

REDACCIÓ CR | [LLEGIR AL WEB](#) ⊕

Ponç Capell, mercedari a Caracas: "El govern veneçolà dificulta la nostra tasca a les presons"

Des del 1995 el mercedari Ponç Capell és a Caracas, acompanyant els presos privats de llibertat. Aprofitant que està uns dies a Catalunya el bisbat de Lleida l'ha entrevistat. En un país, Veneçuela, en que el servei religiós de tot tipus ha estat vetat pel govern, quina és la tasca dels mercedaris a la zona? Ho explica en aquesta entrevista.

BISBAT DE LLEIDA | [LLEGIR AL WEB](#) ⊕

Desdelamina.net celebra 15 anys de compromís salesià a Sant Adrià del Besòs

Van de la comunitat a la xarxa i de la xarxa a la comunitat. Desdelamina.net ha celebrat 15 anys de trajectòria com a canal de promoció de la vida al barri de La Mina a Sant Adrià del Besòs. El projecte de dinamització comunitària dels Salesians Sant Jordi va néixer el 2003 i ha reunit les persones que han fet créixer aquesta iniciativa al territori. Expliquen que són "és un projecte petit en un barri on hi passen, sovint, grans coses" i que "no és fàcil lluitar per a la supervivència". Per això han recitat que estan "contentes de donar-li més vida al desdelamina.net".

SALESIANS | [LLEGIR AL WEB](#) ⊕

El Santuari del Sagrat Cor de Tarragona no obre; es vol reformular la visita
Dl, 23/07/2018 | Diari de Tarragona

Joan Viñas: "Sóc creient, sí, però penso que cal depurar creences"
Dl, 23/07/2018 | El 9Nou

El mossèn de Roses: "No haig de suplir cap professional de la psiquiatria"
Dm, 24/07/2018 | 324.cat

"Les coses utòpiques entre tots les podem fer reals"
Dm, 24/07/2018 | El PuntAvui

L'Església ortodoxa amb les víctimes dels incendis de Grècia
Dc, 25/07/2018 | Vatican Insider

Els nens de la cova de Tailàndia, monjos budistes per uns dies
Dj, 26/07/2018 | La Vanguardia

El 72è Curs d'Arqueologia d'Empúries posa al descobert tombes dels primers cristians
Dj, 26/07/2018 | Diari de Girona

Una caputxina màrtir de la guerra civil, primera monja beatificada de Manresa
Dj, 26/07/2018 | Regió 7

Dilluns 30 de juliol

- **Trobada d'Animadors de Cant.** Fins dissabte, 4 de agost. Monestir de Montserrat.
- **Peregrinatge jove Camí d'Assís 2018.** Fins dimarts, 7 de agost. Organitza: Delegació de Joventut de l'Arquebisbat de Barcelona.
- **Concert d'orgue de Raül Prieto.** 20:30 h. Parròquia de Sant Andreu de Llavaneres.

Dimecres 1 agost

- **Vuit dies d'Exercicis.** Fins divendres 10 de agost. Amb Josep Ma Rambla sj. Cova de Sant Ignasi. Manresa.
- **Exercicis del mes.** Fins divendres 10 de agost. Amb David Guindulain sj i Luzio Aguirre sj. Cova de Sant Ignasi. Manresa.

- **Exercicis de contemplació - Aprofundiment.** Fins divendres 10 de agost. Amb Xavier Melloni sj. Cova de Sant Ignasi. Manresa.
- **'La buena mentira', cinema a la fresca.** 22 h. Càritas Diocesana de Tortosa.

Dijous 2 agost

- **L'hora daurada: Dones fosques.** Visita guiada de 20 a 21 h. Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes. Barcelona.

Divendres 3 agost

- **Raimon Panikkar, viure l'aventura intercultural.** Exposició fins dilluns 20 de agost. Biblioteca Infant Pere Adreça Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant - Baix Camp.
- **Conferència El catarisme al Pirineu de Lleida.** 19 h. Local Forn Vell. Tírvia.

Dissabte 4 agost

- **Retir d'estiu: Els Upanishads del Ioga.** Fins diumenge 12 de agost. Besalú.

Diumenge 5 agost

- **Exercicis Espirituals.** Fins dissabte 11 d'agost. Sant Martí del Montnegre. Sant Celoni. Organitza: Caputxins de Catalunya.
- **Peregrinatge ecumènic L'Alemanya de Martí Luter.** Fins dissabte 11 de agost. Bitllets: Viatges Sakkara. Arenys de Mar.
- **Exercicis per a religiosos.** Fins dissabte 11 de agost. Amb Josep Rovira Arumí cmf. Casa d'Espiritualitat Claret. Vic.

Escola Pia - Granollers
@epiagranollers

I aquesta és la fita cap a la qual volem anar!
😊😊😊

7:54 - 26 de jul. de 2018

FEDAC Sant Narcís
@FEDACSanNarcis

Ja tenim nova priora general a @anunciataop, felicitats a la gna. Ana Belén Verísimo, actualment destinada al Brasil. Estem contents de veure la Congregació amb tanta vitalitat. Gràcies per ser Llum per les nostres escoles.

12:35 - 26 de jul. de 2018

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

#Comunicació i #Religió a la tele! Al nostre diploma també ens posem davant la càmera, amb en Francesc Rosaura de @signesdelstemp

14:42 - 26 de jul. de 2018

Eduard Pini
@eduardpini

Provinents de d'Àfrica, Àsia, Amèrica i Europa, aquest grup de joves escolapis han finalitzat la Ruta de Calassanç a Catalunya, guiats per l'Aniol Noguera i en Víctor Filella. Ara seguiran uns dies a Roma. Bona Ruta a tots !

2:29 - 26 de jul. de 2018

Justícia i Pau
@JusticiaiPau

L'arquebisbe Omella confirma Eudald Vendrell com a president de @JusticiaiPau de Barcelona fins al 2022
justiciapau.org/85-portada/217 ...

9:27 - 26 de jul. de 2018

Magic Line SJD
@magiclinesjd

La teva participació a #MagicLine a Mallorca i Barcelona també es destina al projecte #Sensellar: es dona acollida, atenció psicosocial, suport integral en necessitats bàsiques i ajuda a integrar-se a persones sense habitatge 🏠. Projectes finançats bit.ly/ProjectesFinan...

3:45 - 26 de jul. de 2018

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetares

Avui hem conegut el compromís social de l'Hospital de Campanya de la Parròquia Santa Anna @hospitalcampany de la mà de l'educadora social, i fins fa poc companya nostra, Miriam Sanjosé que ens ha explicat com acompanyen a les persones que hi busquen refugi i companyia

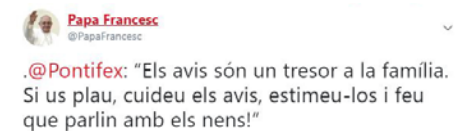
10:25 - 26 de jul. de 2018

Església Barcelona
@esglesiabcn

El patiment del poble nicaragüenc no remet. El #CardenalOmella ens anima a pregar per tots els nostres germans nicaragüencs i perquè es trobi una solució pacífica i efectiva a la situació #SOSNicaragua

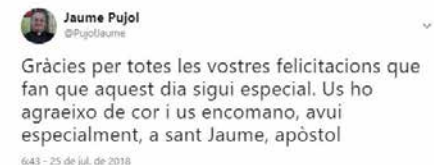
4:30 - 26 de jul. de 2018

Papa Francesc
@PapaFrancesc

.@Pontifex: "Els avis són un tresor a la família. Si us plau, cuideu els avis, estimeu-los i feu que parlin amb els nens!"

14:28 - 26 de jul. de 2018

Jaume Pujol
@PujolJaume

Gràcies per totes les vostres felicitacions que fan que aquest dia sigui especial. Us ho agraeixo de cor i us encomano, avui especialment, a sant Jaume, apòstol

6:43 - 25 de jul. de 2018

Resum en paper de la setmana. Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat
Catalunya Religió és una iniciativa de l'Associació Cercle d'Estudis Conciliars

Director: Jordi Llisterra i Boix.

Junta directiva: Eduard Ibañez, Carles Armengol, Manel Manonelles.

Redacció: Joan B. Galí, Laura Mor Iriarte i Glòria Barrete Vélez.

Consell de Redacció: Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Alba Sabaté.

Adreça: Carrer dels Lledó 11, 08002 de Barcelona.

Telèfon: 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat

AMB EL PATROCINI DE

Província de Framenors
Caputxins de Catalunya

ENTITATS COL·LABORADORES

